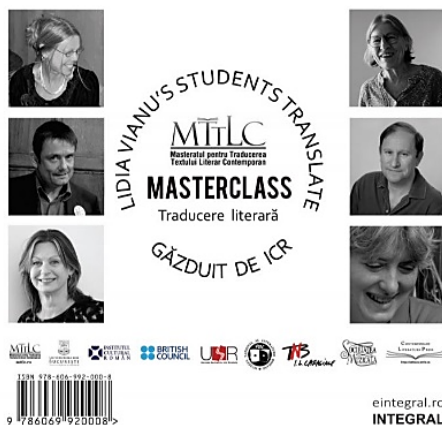

Lidia Vianu Translates

Six British Poets. 2017

Parallel Texts
English and Romanian

Integral Contemporary Literature Press

Lidia Vianu Translates

Six British Poets. 2017

Wendy French / Joan Michelson
Graham Mummery / Peter Phillips
Maggie Sawkins / Anne Stewart

Integral Contemporary Literature Press

Parallel Texts / English and Romanian

INTEGRAL

INTEGRAL
CONTEMPORARY
LITERATURE
PRESS

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director

C. George Sandulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

UNIVERSITATEA
DIN BUCUREȘTI

VIRTUTE ET SAPIENTIA

Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

ISBN 978-606-760-106-0

- © Wendy French
- © Joan Michelson
- © Graham Mummery
- © Peter Phillips
- © Maggie Sawkins
- © Anne Stewart
- © Lidia Vianu, for the translation
- © Contemporary Literature Press
- © Editura Integral Contemporary Literature Press
- © The University of Bucharest
- © Victoria Dimitriu, for the unconventional photographs of Bucharest

Editing, Cover Design
and overall Layout by
Lidia Vianu

Editing: Lidia Vianu, Anne Stewart
Subediting: Simona Petcu
Proofreading: Lidia Vianu, Anne Stewart
IT Expertise: Cristian Vîjea
PR Manager: Violeta Baroană

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of
Finnegans Wake
in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake*
line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/> ,
<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

Lidia Vianu Translates

Six British Poets. 2017

Wendy French
Joan Michelson
Graham Mummery
Peter Phillips
Maggie Sawkins
Anne Stewart

Parallel Texts
English and Romanian

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Table of Contents

Lidia Vianu	In the beginnig was the Word	La început a fost Cuvântul	p. 4
Wendy French	This Girl	Tânăra aceasta	p. 6
	yes many and beautiful things (fragment 24)	da, multe lucruri și foarte frumoase (fragment 24)	p. 10
	The Doctor's Wife	Nevasta doctorului	p. 11
Joan Michelson	Psychotherapist	Psihoterapeut	p. 14
	The Dulings	Soții Duling	p. 16
Graham Mummery	Winter Task	Temă de iarnă	p. 18
	On a Summer Night Outside a Pub We Invent a	Într-o noapte de vară în fața unei cârciumi	p. 21
	Danish Woman Called David	inventăm o daneză pe nume David	p. 25
	Rules of the Game	Regulie jocului	p. 27
Peter Phillips	Plum Brandy (for Mircea Dinescu)	Țuică (pentru Mircea Dinescu)	p. 30
	Roast Potatoes	Cartofi copti	p. 31
	I Did Say It	Da, am zis	p. 33

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
2

Maggie Sawkins			p. 40
	Zones of Avoidance (extracts)	Zone obscure (fragmente)	p. 42
Anne Stewart			p. 47
	The Visit that Turned To Stone (parts I & II of V)	Vizita care a împietrit (părțile I & II din V)	p. 49

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian

3

In the beginnig was the Word

There was a time when families gathered in front of the fireplace in order to read aloud the latest instalment of one of Dickens's novels. There was a time when readers bought every new episode, and put the book together themselves, while anxiously waiting for the next pages to be written. There was a time when readers sent Dickens pleas like this one: Please do not kill Little Dorrit! Sometime in the 19th Century, there were books on paper which were actually read by almost anyone who could read. I have some of them in my own study: one is a huge Larousse encyclopædia, which my grandfather glued together chapter by chapter, and which my family have handed down to me. I still open it with awe and reverence for the amount of knowledge in it, and also with the pleasure of turning those incredibly fragile pages – which have lasted for over two hundred years.

I am musing on that fragility while typing these

La început a fost Cuvântul

A fost o vreme când toată familia se aduna în fața sobei ca să citească cu voce tare episodul cel mai recent dintr-un roman de Dickens. A fost o vreme când cititorii cumpărau fiecare episod, le legau pe toate în volum și abia așteptau urmarea. A fost o vreme când cititorii îl implorau pe Dickens: Vă rog, n-o ucideți pe Little Dorrit! Cândva, în veacul al XIX-lea, existau cărți pe hârtie pe care le citea toată lumea. Am și eu unele dintre ele în bibliotecă: printre acestea este și o impresionantă enciclopedie Larousse, pe care bunicul meu a adunat-o fascicol cu fascicol, și care acum a ajuns la mine. O deschid cu respect mut pentru imensa cantitate de cunoaștere adunată în acele pagini incredibil de fragile – dar care rezistă de peste două sute de ani.

În timp ce scriu aceste gânduri la computer, tocmai la acea fragilitate mă gândesc. Cu un pic de noroc [al cărui nume este aici „Editura Integral”], voi putea să țin în mână

thoughts into a computer. With a little bit of luck [whose name is Editura Integral right now], I will be able to hold the final book in my hands. With a little bit of luck, somebody will open this book and find these poems and my own words. The magic of the word is still there. The fireplace, the family gathering, the shared reading, the impatience of the reader to follow the writer's mind are all gone.

There is nobody more impatient, though, than he who reads from a computer. He goes from one tab to the next: looks up a word, finds a funny incident, the sudden news of a crime next door, an email message, a facebook notice that one's best friend is walking in Paris and posting photos of midgets. In short, he jumps from word to word, following his own imagination in order to glue them together.

Distributive attention is a wondrous thing. We can read about the year 2017 and about the prehistoric cave man at the same time: and see the caves themselves: and read specialized information: and then go back to our contemporary story on the monitor. I just wonder: what if a blackout erased that story before anyone had had the

cartea pe hârtie. Tot cu un pic de noroc, cineva va deschide această carte și va găsi aceste poeme, împreună cu vorbele pe care le aștern acum. Magia cuvântului este la locul ei, nu a dispărut. Cât despre familia adunată în fața căminului din salon, lectura cu voce tare, nerăbdarea de a afla ce se va petrece în mintea autorului mai departe – toate acestea au fost.

Nu există, însă, cititor mai nerăbdător decât acela care are în față un computer. Fuge de la un „tab” la altul: caută un cuvânt, găsește un incident amuzant, află vestea bruscă a unei crime săvârșite la doi pași de el, primește un mesaj pe email, află de pe facebook că prietenul lui se plimbă prin Paris și postează fotografii cu pitici. Altfel zis, sare de la un cuvânt la altul, și ceea ce leagă cuvintele între ele este, în esență, imaginația lui proprie.

Atenția distributivă este o adevărată minune. Putem citi în aceeași secundă despre anul 2017 și despre viața în peșterile preistorice: putem vedea, chiar, acele peșteri: putem citi informații documentate științific: după care ne întoarcem la povestea contemporană pe care o citeam tot pe monitor. Nu pot să nu mă întreb ce s-ar întâmpla dacă o pană de curent ar face ca această poveste

chance of reading it. This is a fairly common dystopia of our days.

There is a story in the Bible: the Tower of Babel. In this era of “globalization”, I wonder, are languages rushing towards English because they are trying to forget that the Tower of Babel ever happened? And maybe the computer addicts of the present are simply trying to restore the word to a state when it meant the same thing to everybody at once?

These poems in English and Romanian—written by six poets who will stilize the translations of fiction made by Romanian graduate students of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Text—are a memento. This book on paper is a memento. They both open a Masterclass which is addressing words, their unity in diversity. *In the beginning was the Word*. The story, the poem, the translation took it from there.

să nu mai poată fi citită. Avem aici o distopie exploatată pe larg de literatura viitorului.

Există în Biblie o poveste: Turnul lui Babel. Mă întreb: oare în aceste timpuri ale „globalizării”, toate limbile pământului se îndreaptă către limba engleză tocmai ca să uite că Turnul Babel s-a întâmplat cu adevărat? Oare împătimiții de azi ai computerului ar vrea să revină la vremea când cuvântul însemna același lucru pentru toată lumea?

Poemele acestea în limbile engleză și română—scrise de șase poeți care vor stiliza traduceri de proză făcute de studenții Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan—sunt un memento. Cartea aceasta pe hârtie este ea însăși un memento. Ambele deschid lucrările unui Masterclass care se va ocupa de cuvinte, de unitatea lor în diversitate. *La început a fost Cuvântul*. Povestea, poemul și traducerea au venit abia după el.

Bucharest, 7 June 2017

Lidia Vianu

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian

7

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
8

Wendy French

Wendy French has two chapbooks and four collections of poetry published. Her latest collection, *Thinks Itself A Hawk*, was published by Hippocrates Press 2016, her collaboration with Jane Kirwan resulted in the book *Born in the NHS* (also Hippocrates Press, 2013). This is a book of memoirs, anecdotes, facts and poems which reflect back on the first sixty years of the NHS. Both Jane and Wendy were doctors' daughters and both worked for the NHS.

She won the Hippocrates Poetry and Medicine prize for the NHS section in 2010 and was awarded second prize in 2011. She has worked for the past twenty years in healthcare settings. She was Poet in Residence at the UCH Macmillan Centre from April 2015-2016.

Wendy French a publicat două plachete de versuri și patru volume de poezie. Cel mai recent volum, *Thinks Itself A Hawk*, a apărut la Hippocrates Press în anul 2016. Volumul *Born in the NHS* (tot la Hippocrates Press, 2013) este rezultatul colaborării poetei cu Jane Kirwan. Este vorba despre o carte de memorii, anecdote, întâmplări și poeme care reflectă primii șaiszeci de ani din activitatea NHS (Sistemul Național de Sănătate). Atât Jane cât și Wendy au părinți medici și au lucrat în NHS.

A câștigat Premiul pentru Poezie și Medicină la secțiunea NHS în anul 2010, și l-a mai câștigat o dată în anul 2011. De douăzeci de ani lucrează în unități de sănătate publică. A fost Poet in Residence la spitalul universitar UCH Macmillan Centre în anul 2015-2016.

www.poetrypf.co.uk/wendyfrenchpage.html.

This Girl

The girl has a brother called Ash.
He has dark curly hair.
This beautiful girl has a lover.
He may be beautiful.
The girl's body does not behave.
Her cells are sickle shaped
like the sickle that cuts down the hay.
She needs perfection in cells.
What the girl needs she dreams.
She grows through life with clogging cells.
Blood is exchanged like currency,
Even now the girl is beautiful.
She mulls over words, breaks a muffin to enjoy.
She tells me that pain is unpredictable
but there's refuge in books and music.
Her eyes are brown, dart like a deep-sea fish.
Her breath, the presence and absence of.

Tânăra aceasta

Tânăra aceasta are un frate pe nume Ash.
Acesta are părul brunet și cârlionțat.
Tânăra aceasta frumoasă are un iubit.
Poate că e un băiat chipeș.
Corpul acestei tinere nu se poartă deloc cum s-ar cuveni.
Celulele ei au formă de seceră,
ca secera care cosește fânul.
Are nevoie de celule cu forme perfecte.
Când are nevoie de ceva, visează, și așa îl are.
Trece prin viață în timp ce celulele i se aglutinează.
Schimbă sângele cum schimbi valuta,
Este o tânără frumoasă chiar și acum.
Meditează la cuvinte, rupe o bucată dintr-o brișă.
Îmi spune că durerea este imprevizibilă
dar te poți refugia în cărți și în muzică.
Are ochi căprui, care zvâcnesc la fel ca peștii de la mare adâncime.
Răsuflarea ei, când este, când nu este.

in collection, *Thinks Itself A Hawk*, Hippocrates Press 2016

yes many and beautiful things
(fragment 24)

Is it because it never will be like this again —
Saigon's river flowing at our feet,

two people waiting for the ferry
and snails stuffed with garlic, so huge, I could cry

at the opulence of days. If your grandmother could see us now,
her grandson showing her daughter

the land where he lives.
It's how the worm turns, she'd say.

We visit the war museum, photographs of the burnt,
the crying, the armless man selling iced water.

The sun relentless like the river's current.
But now, six o'clock,

da, multe lucruri și foarte frumoase
(fragment 24)

Să fie oare din cuză că nu va mai fi niciodată ca acum —
râul Saigon curge la picioarele noastre,

doi oameni așteaptă bacul
melci uriași umpluți cu usturoi, opulența acestor zile

mă face să-mi dea lacrimile. Dacă ar putea bunica să ne
vadă,
acum când nepotul îi arată fiicei ei

țara în care locuiește.
Ca să vezi cum se-ntoarce roata, ar zice.

Vizităm muzeul de război, fotografii cu oameni arși,
oameni care plâng, un ciung care vinde apă cu gheață.

Soarele e la fel de necruțător ca și curenții râului.
Dar s-a făcut ora șase

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
12

we drink cocktails. Young girls laugh,
sandals gleam and we step on to the boat

to cross the waters.
Yes, there are many more beautiful things

in this country that builds on rivers and land
but everywhere around the sun scores an emptiness.

și bem cocktail. Râs de tinere fete,
sandale de lac strălucitor, urcăm pe vas

ca să trecem râul.
da, mai sunt multe lucruri frumoase

în țara aceasta care construiește pe râuri și pe uscat
dar unde soarele scrijelește pustiul.

published in *Dreamcatcher*,
and in collection, *surely you know this*, Tall Lighthouse, 2009

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
13

The Doctor's Wife
1943

Up the Ton Mawr Road, uncharted night,
where snow has buried the trees
and the moon lights up the old car
that can't climb any further. The air
in the hills is barren, cold. Ice devours
everything even a couple walking
against night. The sheep are bleating,
ignored by the shepherd who listens,
boils kettles, piles up the towels.

Two figures struggle on to the croft,
falter, almost turn back,
on this night where the air consumes even
the most human of souls. The doctor's wife
knows what she has to do, make the tea,
hold the woman, time the contractions.
Doctor and shepherd wait for a whisky,
she wonders about love on a night like this.

Nevasta doctorului
1943

Pe Town Mawr Road, pe nepregătite,
acolo unde zăpada ascunde copacii
iar luna luminează mașina
care nu mai poate urca mai departe. Aerul
e sec și înghețat pe dealuri. Gheața mușcă
tot, chiar și pe cei doi care umblă
pieptiș în noapte. Behăie oi,
dar ciobanul nu le aude, el ascultă altceva,
fierbe apă, pregătește prosoape.

Două siluete se luptă să ajungă la mica fermă,
se clatină, cât pe ce să facă drum întors,
e o noapte care mistuie chiar
și sufletul cel mai omenos. Nevasta doctorului
știe ce are de făcut, să pregătească ceai,
s-o țină pe femeie, să cronometreze contracțiile.
Doctorul și ciobanul așteaptă să le dea un whisky,
iar ea se gândește ce înțeles capătă iubirea pe o noapte ca asta.

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
15

The screams, the cries, the joy, the pain and ice.

Urletele, țipătul, bucuria, durerea și gheața.

published in joint collection (with Jane Kirwan), *Born in the NHS*, Hippocrates Press, 2013

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
16

Joan Michelson

Joan Michelson's writing has been selected for several British Council and Arts Council anthologies of New Writing. Her first collection, *Toward the Heliopause* was published by Poetic Matrix Press, CA, USA, 2011. Her chapbook, *Bloomvale Home*, portraits of residents in a care home (Original Plus Books, UK, 2016) is also published in Eng/Rom (Integral, 2017). Her collection, *Landing Stage*, is forthcoming from Sentinel Books, UK.

She won first prize in the Bristol Poetry Competition (UK, 2015), the Torriano Competition (UK, 2014), and she received the Hamish Canham prize from the Poetry Society of England, 2012. Her poem *Self-Portrait with Secret* was a Poetry Society newsletter selection (Dec 2016).

Originally from New England, USA, Joan lives in London, England.

Scrierile lui Joan Michelson au fost selectate pentru mai mult antologii de New Writing ale British Council și Arts Council. *Toward the Heliopause*, primul ei volum, a fost publicat de Poetic Matrix Press, CA, USA, 2011. Placheta *Bloomvale Home*, portrete dintr-un azil de bătrâni, apărută la Original Plus Books, UK, 2016, a fost tradusă și publicată bilingv la Editura Integral în 2017. Urmează să-i apară volumul *Landing Stage* la Sentinel Books, UK.

A câștigat premiul întâi la Bristol Poetry Competition (UK, 2015), la Torriano Competition (UK, 2014), iar în anul 2012 Poetry Society of England i-a decernat premiul *Hamish Canham*. Poemul ei *Self-Portrait with Secret* a fost selectat de *Poetry Society newsletter* (Dec 2016).

Născută în New England, USA, Joan trăiește la Londra, Anglia.

www.poetrypf.co.uk/joanmichelsonpage.shtml

Psychotherapist

Once a week Dr Borrisov flies
Boston-Newark for a day of teaching.

Never mind that she's eighty-nine.
She loves her work. This is how she lives.

When her life ends, it's swift. Two nights
she paces the corridors of Bloomvale Home.

She stops at her own door, looks in, walks on.
Farewell to furniture. To future. The surgeon

poopoos her worry. 'Only last week,' he says,
'I removed a tumour from a man of ninety-four.'

But Dr. Borrisov does not recover.
Her daughter passes on her lumbar pillow

Psihoterapeut

O dată pe săptămână doctorița Borrisov zboară
de la Boston la Newark ca să predea o zi.

Nu contează că are 89 de ani.
Își iubește meseria. Așa își duce traiul.

Când e să se ducă, se duce repede. Două nopți
bate coridoarele din Bloomvale Home.

Se oprește la propria ei ușă, privește înăuntru,
merge mai departe. Adio mobilă. Adio viitor. Chirurgul

îi spune să n-aibă grijă. „Chiar săptămâna trecută
am scos o tumoră unui bărbat de 94 de ani.”

Dar Dr Borrisov nu-și revine.
Fiica ei dă Profesorului Charles

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
19

to Professor Charles on the floor below.
For years he takes the pillow everywhere

until, like Dr. Borrisov, one day it disappears.

perna ei pentru spate.

Ani de zile, acesta ia perna cu el peste tot

până când, la fel ca și Dr Borrisov, perna dispăre într-o bună zi.

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
20

The Dulings

Both in wheelchairs pushed by helpers,
the Dulings, new arrivals to the Home,
are delivered to the table for breakfast.

Where have they come from? Rosie seems
to know, but in her mouth words stop.
She says, her voice up, then down, 'Oh well.'

She turns to look at Dan, 'Where DID we live?'
He says, 'We didn't always live in Framingham.
Remember Cresskill?' He softens, 'Sweetie, Rosie.'

This time her voice reverses, down, then up.
She says, 'Uh huh?' And she grins – lopsided.
Someone asks what happened to their house.

He says, 'We sold the house.' She says, 'I thought
it was a rental.' Then he adopts her words
as if she's the one who knows what's true

Soții Duling

Amândoi în cărucior, împinși de infirmieri,
soții Duling, proaspăt sosiți la azil,
sunt aduși la masă pentru micul dejun.

De unde vin? Rosie pare
să știe, dar cuvintele nu-i ies din gură. Spune,
unduindu-și vocea între tonul de sus și cel de jos: „Păi...”

Întoarce privirea către Dan: „Chiar așa, unde locuiam?”
El răspunde: „N-am stat întotdeauna în Framingham.
Ții minte Cresskill?” Tandru, „Scumpa mea Rosie.”

Vocea ei se unduiește acum de la tonul jos la cel de sus.
„A-ha?” zice. Și zâmbește cu gura strâmbă.
Întreabă cineva ce s-a-ntâmplat cu casa lor.

„Am vândut-o,” zice el. „Am crezut că stăteam
cu chirie,” zice ea. Iar el se ia după ea
de parcă ea știe mai bine adevărul

and he's the one who's more confused.
He corrects himself, 'It was a rental.'
When he's finished eating, he taps her wrist.

'Ready? Rosie?' He tells the table that they're off.
He smiles broadly. 'We've had our scrambled eggs.
And our bacon' (although there was no bacon)

'and our toast. Everything is just dandy.
Sweetie, we're going home to our new home,
Remember? 3-G. Second floor south.'

Most days they leave in a parade of two.
But sometimes, like wind that brings the outside in,
their son Matt arrives. He sits for coffee

making conversation until they're ready.
Then he stands his father on his feet,
takes his father's hands and places them

on Rosie's chair so Dan can wheel her home.

și el e cel confuz.
Se corectează: „Da, plăteam chirie.”
Când termină de mâncat, îi atinge încheietura mâinii.

„Gata, Rosie?” Spune celor de la masă că ei doi pleacă.
Zâmbește larg. „Am mâncat jumărilor.
Și slănină” (cu toate că n-au mâncat slănină)

„și pâinea prăjită. E perfect.
Scumpa mea, mergem la noua noastră casă,
Da? 3-G. Al doilea etaj, sud.”

Pleacă de obicei amândoi, unul după altul.
Dar, uneori, ca vântul care aduce aerul de afară,
vine fiul lor, Matt. Bea cu ei cafeaua

și face conversație până ce termină ei de mâncat.
Apoi îl ridică pe tatăl lui în picioare,
îi ia mâinile și le pune

pe scaunul lui Rosie, iar Dan o împinge spre casă.

Now the past takes hold. Again he is
Principal of Cresskill Elementary School.

Addressing the table with a practiced quip,
Dan nods and smiles hard. Matt smiles back.
Rosie, who's turned her head to look, claps.

Revine trecutul. El e din nou
Directorul școlii elementare din Cresskill.

Dan adresează mesenilor o propoziție spirituală pregătită
dinainte, înclină capul și zâmbește larg. Matt zâmbește și el.
Rosie a întors capul să-i vadă, și aplaudă.

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
24

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
25

Graham Mummery

Graham Mummery has lived most of his life in Southern England. He has just completed training to become a psychotherapist. Graham's first full collection of poems, *Meeting My Inners* (Pindrop Press), appeared in 2015. His poems and translations have appeared in various magazines in the UK as well as in several anthologies including *Gobby Deegan's Riposte* (Donut Press) and *Poets in Person* (Indigo Dreams). He collaborated in translating *Adâncind Misterul* by Cristiana Maria Purdescu from Romanian and was one of the poets who went to Munich in 2010 as part of **poetry pRo's** sister project **poetry tREnD**. His own poems have been translated into German and Romanian and broadcast on Romanian radio. He also translates from French and German.

Graham Mummery și-a petrecut cea mai mare parte din viață în sudul Angliei. Tocmai a terminat pregătirea pentru profesia de psihoterapeut. Primul lui volum de poeme, *Meeting My Inners* (Pindrop Press), i-a apărut în anul 2015. Poemele și traducерile lui au apărut în reviste din UK, în antologii cum ar fi *Gobby Deegan's Riposte* (Donut Press) și *Poets in Person* (Indigo Dreams). A colabroat la traducerea în limba engleză a volumului *Adâncind misterul* de Cristiana Maria Purdescu. A participat la întrunirea **poetry tREnD** din München în anul 2010. Poemele lui au fost traduse în limbile Germană și română și difuzate la Radio România. Pe lângă faptul că este poet, traduce din limbile franceză și germană.

www.poetrypf.co.uk/grahammummerypage.shtml

3 poems from **Meeting My Inners**, Pindrop Press, 2015

Winter Task

Usually, you love it: the new thought;
captaining a spaceship to a distant planet;
the conn of an experimental submarine
that discovers new species under the sea.

Today you are scrubbing hard on a step,
sawing at logs whose sap resists the blade,
doing five-finger exercises without
improvising, or playing Mozart –

except after scales and arpeggios,
the fingers suddenly become supple,
your pen flows over the page even if,
later, you throw the poem away.

The January sky outside is dull.
There's frost on the ground. Later, it may rain.

3 poeme din **Meeting My Inners**, Pindrop Press, 2015

Temă de iarnă

De obicei chiar îți place: gândul acela nou;
să conduci o navă spațială către o planetă îndepărtată;
la cârma unui submarin experimental
care descoperă noi specii pe fundul mării.

Astăzi freci din greu o treaptă,
tai cu fierăstrăul bușteni a căror fibră se opune lamei,
faci exerciții la cinci degete fără
să improvizezi, ori interpretând Mozart –

doar că după game și arpegii,
brusc ai degetele suple,
stiloul alunecă pe pagină, chiar dacă
mai încolo vei arunca la coș poemul.

Afară, cerul de ianuarie e mohorât.
A înghețat pe jos. Poate va ploua mai încolo.

Yet, somehow, you've kept the door open
into another place, where you see light.

Important este că ai menținut ușa deschisă
către un loc unde zărești lumină.

first published in *And the Story Isn't Over* (Eng/Rom), poetry p f, 2009

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
29

**On a Summer Night Outside a Pub We Invent
a Danish Woman Called David**

Não sei quantas almas tenho. Fernando Pessoa
I don't know how many souls I have.

"Is that possible?" you ask
after our discussion on souls.
But watch how each of us shifts
into her — or is it his? — shape.
Under this lamppost
one struts like Kate Moss on a catwalk,
and now you laugh, ask me
how it feels in this new body.
Tripping in these imaginary high heels,
I'm tempted to ask what other forms
any of us might become this evening:
a gentian, an Evian bottle a horse.
But, my last train calls. I'll content myself with
the memory of your face, your pink shawl,
ask which soul drew your laughter lines.

**Într-o noapte de vară în fața unei cârciumi inventăm o
daneză pe nume David**

Não sei quantas almas tenho. Fernando Pessoa
Nu știu câte suflete am.

„Să fie oare cu puțință?" întrebi
după ce am vorbit despre suflete.
Privește cum fiecare din noi se preschimbă
până ce-și află forma — a lui? a ei?
Sub acest felinar
pășește cineva semeț precum Kate Moss pe podium,
iar acum, râzi tu, întreabă-mă
cum îmi este în corpul meu cel nou.
Împiedicat, pe aceste imaginare tocuri înalte,
sunt tentat să întreb în ce alte forme
ne putem preschimba astă seară:
o geșiană, o sticlă de Evian și un cal.
Dar vine ultimul tren. Mă voi mulțumi cu
amintirea chipului tău, fularul roz, mă voi întreba
care dintre suflete a adus ridurile tale când râzi.

Rules of the Game

after Yannis Kondos

"First you wash those little hands
before you sit to eat your greens.
And no kicking the dog under the table —
you treat animals with respect.
Elsewhere, it's kill or be killed,
study your books, qualify:
forget becoming a rock-star.
Put money aside for your pension,
advance in the firm.
But keep your feelings to yourself,
don't get caught being flippant —
it'll be held against you.
Take care as you cross the road."

A bony hand stretches across the board.
His mouth smiles from inside the hood.
I can't see the eyes. "Checkmate."

Regulile jocului

după Yannis Kondos

„Mai întâi spălăm mânuțele
înainte să-ți mănânci legumele.
Și nu dăm din picioare la masă —
poartă-te frumos cu animalele.
Prin alte părți, trebuie să dai din coate,
învață din cărți, ia-ți o diplomă:
e o prostie să crezi că ți-ajută să ai succes în muzica rock.
Strânge bani pentru vremea când vine pensia,
urcă treptele promovării în firmă.
Nu spune ce simți,
nu te arăta ușuratec —
se va întoarce împotriva ta.
Traversează strada cu grijă."

O mână scheletică se întinde peste tabla de șah.
Zâmbește ascuns de glugă.
Nu-i văd ochii. „Șah mat."

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
33

Peter Phillips

Peter Phillips is a London poet who started writing poems in 1994. He has published two pamphlets and four full collections. His publishers are Hearing Eye and Ward Wood Publishing. Peter has also written (with co-writer, Ian Purser) two one-act plays set in the world of writing.

In 2010 he was one of the delegates who visited Ludwig Maximilians University in Munich, advising in poetry workshops and giving readings. Last year he helped MA students at Bucharest University.

Peter has recently written a series of thirty poems, *Saying it with Flowers*, which imagines the strange lives of flowers and their human dimensions. He has nearly finished writing a full length play about the mysterious reappearance of a dead poet.

Peter Phillips locuiește la Londra. A început să scrie poezie în anul 1994. A publicat două plachete și patru volume, la Hearing Eye și Ward Wood Publishing. A scris de asemenea (în colaborare cu Ian Purser) două piese într-un act despre lumea scriitorilor.

În anul 2010 a luat parte la vizita poezilor la Universitatea Maximilians din München, unde a participat ca expert la atelierul de poezie și a citit din propria lui creație. În 2016 a îndrumat studenții Universității din București.

De curând, a terminat un grup de poeme intitulat *Saying it with Flowers*, care imaginează viața stranie a florilor și atributele lor umane. A terminat și o piesă de teatru despre misterioasa reapariție a unui poet care a murit.

<http://www.poetrypf.co.uk/peterphillipspage.shtml>

Plum Brandy for Mircea Dinescu

Mircea, when I first saw you
your hands were fondling a bottle,
a female bottle and when
we met again at your restaurant
there she was, the same Romanian beauty,
being gently caressed
as if she was your lover.
When you filled my glass to the top
I drank the shot in one gulp.
It felt like I was kissed on the lips,
in my mouth and then all over.
When you offered me another,
being a polite Englishman
and not yet drunk,
but wanting to behave
I politely declined, but now I wish
I had accepted and had become
completely drunk, so Mircea I admit it,
I'm smitten, I feel like a jealous lover,

Țuică pentru Mircea Dinescu

Mircea, când te-am cunoscut
mângâiai o sticlă cu palmele,
ca pe o femeie, iar atunci când
ne-am revăzut, la restaurantul tău
era și ea acolo, frumoasa româncă,
o mângâiai tandru
ca pe o iubită.
Mi-ai umplut ochi paharul
și l-am dat pe gât.
A fost ca un sărut pe buze,
în gură și apoi în tot corpul.
Mi-ai oferit încă un pahar,
iar eu, politicoș, pentru că așa sunt englezii,
cum încă nu mă îmbătasem,
dar voiam să fiu binecrescut,
am refuzat cuviincios, iar acum aș vrea
să-l fi băut și să mă fi
îmbătat crișă, așa că, Mircea, recunosc,
sunt îndrăgostit, sunt gelos,

please don't shoot me for declaring this,
have pity but where is the plum brandy
I'm sure she likes me more than you?

nu mă detesta pentru această declarație,
ai milă – dar unde e țuica?
Cu siguranță că ea mă place mai mult decât tine...

published in *Six British Poets' Diaries*, Contemporary Literature Press, 2017

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
37

Roast Potatoes

Roast potatoes have their eccentricities
and like a friend or lover,
I don't like them perfect,
too fluffy, too mumsy in the middle.

I like my potatoes a little burnt,
a crisp crunch in the mouth.
I don't mind a chase round the plate,
some foreplay – but just a bit.

A heap of roast potatoes
is a kiss on the neck,
a frog all heartbeat, sitting on a water lily leaf –
so much better than a pile of peas.

I like them on a Friday night
in my mouth, in my lap, in my hands,
I just love roast potatoes
any way at all.

Cartofi copti

Cartofii copti își au ciudățeniile lor,
iar eu nu-i vreau perfecți,
cum nu vreau un prieten ori o iubită perfectă,
pentru că sunt prea pufoși, prea *mumsy* în miez.

Mie cartofii îmi plac un pic arși
să crănțane la mestecat.
Nu mă deranjează că-i fugăresc nițel în farfurie,
nu strică un preludiu – scurt.

Un morman de cartofi copti
e o sărutare pe gât,
o broască așezată pe o frunză de nufăr, cu inima zvâcnind –
mult mai îmbietor decât o grămăjoară de mazărre.

Și îmi plac mai ales vinerea seara
în gură, în poală, în mâini,
ador cartofii copti
oricum ar fi ei.

published in collection, *Wide Skies, Salt and Best Bitter*, Hearing Eye, 2005

I Did Say It

You really said that? She said.
No I didn't mean that,
not that.
But you did say it, didn't you?
Yes I did say it —
It was just...
*Then that was a particularly
unpleasant thing to say.*
But I didn't really mean it,
I just didn't express...
You did say it?
Yes I did.
Well then...
Look, you know I did,
I've told you I did
and now
I feel like saying it again.

Da, am zis

Chiar ai zis ce ai zis? zice ea.
N-am vrut să spun asta,
crede-mă.
Dar ai zis, nu-i așa?
Da, am zis —
Voiam să zic că...
*Atunci să știi că ai
zis ceva foarte urât.*
Dar n-am vrut,
nu m-am exprimat corect...
Dar ai zis?
Da.
Păi atunci...
Uite ce, știi că am zis,
ți-am zis că am zis,
și zău că
chiar îmi vine să mai zic o dată.

published in collection, *No School Tie*, Ward Wood Publishing, 2011

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
40

Maggie Sawkins

Maggie Sawkins lives in Portsmouth and is organiser of the Tongues & Grooves Poetry and Music Club. She began writing poetry at the age of nine and had her first poem published in 'Hampshire Poets' when she was seventeen. Her poetry collections include *Charcot's Pet* (Flarestack), *The Zig Zag Woman* (Two Ravens Press) and *Zones of Avoidance* (Cinnamon Press). In 2013 she won the Ted Hughes Award for New Work in Poetry for her live literature production, *Zones of Avoidance*, which has been performed at literature festivals and theatres throughout the country. Maggie runs creative writing workshops in community and healthcare settings. Projects have included the Penned Up Festival at Erlestoke Prison, and workshops for people living with dementia.

Maggie Sawkins locuiește în Portsmouth. Este organizatoarea *Tongues & Grooves Poetry and Music Club*. A început să scrie poezie de la vârsta de nouă ani. A publicat primul poem în *Hampshire Poets* la vârsta de 17 ani. Printre volumele de poezie publicate de ea se numără: *Charcot's Pet* (Flarestack), *The Zig Zag Woman* (Two Ravens Press) și *Zones of Avoidance* (Cinnamon Press). În anul 2013, a câștigat *Ted Hughes Award for New Work in Poetry* pentru *Zones of Avoidance*, care a fost interpretată la festivaluri de literatură și în teatre din întreaga Anglie. Conduce ateliere de creative writing pentru comunități și unități din sistemul național de sănătate. Printre proiectele ei se numără *Penned Up Festival at Erlestoke Prison*, și ateliere pentru bolnavii de demență.

www.zonesofavoidance.wordpress.com

www.poetrypf.co.uk/maggiesawkinspage.shtml

Zones of Avoidance

(extracts)

I'm reading 'The Confessions of an English Opium Eater' –
I want to understand what drove my daughter out in the
snow

with no coat or socks, in search of a fix.
I want to understand what divinity led her

to set up camp in the derelict 'pigeon house'
after running out of sofas to surf.

Tough Love. The mantra of the support group
for those beaten by their loved one's addiction.

When I was busted at nineteen and the bedsit landlord
tipped my belongings onto the street, the last person

I would've turned to was my mother.
You've made your bed. Lie on it. Lie on it. Lie on it

Zones of Avoidance

(fragmente)

Citesc *Confesiunile unui opioman englez* –
vreau să înțeleg ce a împins-o pe fiica mea în zăpadă

fără haină pe ea ori ciorapi, ca să caute droguri.
Vreau să pricep ce divinitate a condus-o

să se refugieze în porumbarul părăsit
după ce a epuizat toate canapelele din casă în casă.

Dragoste severă. Mantra grupului de sprijin
pentru aceia loviți de dependența de droguri a celor dragi.

Atunci când m-au prins la nouăsprezece ani , iar proprietarul
garsonierei
mi-a zvârlit lucrurile în stradă, ultimul om

la care să mă duc ar fi fost mama.
Dormi cum ți-ai așternut. Exact așa. Exact.

De Quincey believed, no-one having tasted the divine
luxuries of opium, would afterwards

descend to *the gross and mortal enjoyments of alcohol*.
These days it's my only poison.

A glass of laudanum negus, warm and without sugar,
was his.

Who can blame them? The crackheads, the speedfreaks, the
dipsomaniacs.
Isn't this what we crave – to turn off and on at will?

The night is flying. I'm lying under the weight of my eyes
replaying the cameo of my daughter picking up dog ends

from the pavement after yesterday's matinee of Cinderella.
I'm imagining a face for the Higher Power.

După părerea lui De Quincey, nimeni dintre cei care au gustat
din desfătarea
divină a opiumului nu se va mai coborî

după aceea la *bucuriile vulgare aduse de alcool muritorilor*.
Acum e unica mea otravă.

A lui a fost
un pahar de laudanum negus, cald și fără zahăr.

Sunt de-nțeles. Dependenții de cocaină, de amfetamine,
dipsomanii.
Nu este asta exact ce ne dorim cu toții – să ne pornim, să oprim
butonul după pofta inimii?

Noaptea fuge pe lângă mine. Zac sub povara ochilor mei
revăzând secvența cu fiica mea care adună chiștoace de țigări

de pe trotuar, după matineul de ieri cu Cenușăreasa.
Îmi construiesc un chip pentru Forța Supremă.

Higher Power. What cave do you live in?
What clothes do you wear?

Forță Supremă. În ce peșteră trăiești?
Ce fel de haine porți?

What makes you more than the spent rocket I found on my
doorstep
on New Year's Day?

Cu ce ești mai presus decât restul de rachetă pe care l-am găsit în
pragul casei mele
de Anul Nou?

What would I give to believe in you? To rest my hand on
yours
as it hovers above the switch attached to my core.

Ce aș sacrifica, oare, ca să cred în tine? Să-mi pun mâna într-a ta
care stă suspendată peste comutatorul legat de miezul meu.

I wake up wondering what it's like to cluck.
De Quincey said that when he tried to stop his eccentric
pastime

Mă trezesc întrebându-mă cum e când umbli după droguri.
De Quincey zicea că a încercat să se lase de acea distracție
excentrică

it was as if rats were gnawing the lining of his stomach.
Though filled with *torpor and stagnation, animal and mental*,

și a simțit că-i rod șobolanii intestinele pe dinăuntru.
Cu toate că era copleșit de toropeală și stagnare, *animal și mental*,

he carried on until he was forced to untwist, almost to its
final links,
the accursed chain which fettered him.

a dus-o tot așa până ce a fost silit să desfacă verigă cu verigă
lanțul blestemat care-l încătușa.

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian

45

Mill House. A hostel for those who've been through the mill.

I've come to visit my daughter.

I follow as she limps along the corridor on high red heels.
She's babbling so much I don't have to say a word.

We reach her room where her new boyfriend's hiding.
He has tiny ears and a face carved in old wounds.

Waldo, the Peruvian support worker,
says his favourite poet's Pablo Neruda.

We're pondering over an *Ode to a Conger Eel*
when a resident keels over in the corridor.

A bottle spills and rolls to our feet.
Waldo rushes to lift him, as if his arms could hold a wave.

Casa Morii. Refugiu pentru cei care s-au măcinat pe ei ca la moară.

Am venit să-mi văd fiica.

Merge înaintea mea pe coridor, în pantofi roșii cu toc.
Trăcănește atâta că nu e nevoie să zic eu nimic.

Ajungem la camera unde se ascunde noul ei prieten.
Are urechi minuscule și o față mâncată de cicatrici vechi.

Waldo, care lucrează ca ajutor social,
zice că Pablo Neruda e poetul lui preferat.

Medităm la *Ode to a Conger Eel*
când unul dintre pacienți se prăbușește pe coridor.

O sticlă se varsă și se rostogolește la picioarele noastre.
Waldo se repede să-l ridice, ca și cum un val ar putea fi ținut în brațe.

extract from *Zones of Avoidance*, Cinnamon Press, 2015

Lidia Vianu Translates
Six British Poets. 2017
Parallel Texts. English and Romanian
47

Anne Stewart

Anne Stewart grew up in Scotland and now lives in Kent with her partner, Richard.

Her collections are *The Janus Hour* (Oversteps Books, 2010), *Only Here till Friday* (Eng/Rom 2015, Eng/Sp 2016, BU) and *Let It Come to Us All* (Eng/Rom, tr. Prof Dr Lidia Vianu, Integral, 2017). Her awards include the Bridport Prize, the Silver Wyvern (Poetry on the Lake, Italy) and a Hawthornden Fellowship.

As a provider of services to poets and poetry organisations, she founded and runs the *poetry p f* online showcase and is Administrator for Second Light, a network of women poets. She is a member and past-president of the Shortlands Poetry Circle, a poetry appreciation group which celebrated its Centenary in 2011.

Anne Stewart a crescut în Scoția, iar acum locuiește cu partenerul ei, Richard, în Kent.

A publicat volumele: *The Janus Hour* (Oversteps Books, 2010), *Only Here till Friday* (Eng/Rom 2015, Eng/Sp 2016, BU) și *Let It Come to Us All* (Eng/Rom, traducere de Lidia Vianu, Integral, 2017). Printre premiile primite se numără *Bridport Prize*, *the Silver Wyvern* (Poetry on the Lake, Italy) și *Hawthornden Fellowship*.

Lucrează cu poeți și organizații care se ocupă de poezie. În această calitate a fondat și administrează platforma online a poezilor *p f*, și administrează rețeaua de poete *Second Light*. Este membră, după a fost și președinta *Shortlands Poetry Circle*, un grup care se ocupă de receptarea poeziei, și care a împlinit o sută de ani de existență în anul 2011.

<http://www.annestewart.me.uk/>
<http://www.poetrypf.co.uk/annestewartpage.shtml>

The Visit that Turned to Stone

(parts I & II of V)

I

He pushed out his hands, using the strong right arm to lift the weaker left
searching for fingers. 'I'm not going back. They'll put me in a home.'

Ostracised – an old man keeping open house – there must be gang bangs,
drugs. Reports that wormed the social network, burrowing his files.

And now, some youth, some friend turned vandal in his absence,
the message brought to him. What will be stolen/stove-in next?

But living here? You argue the impracticalities: what your slum flat
will do to him; his doctor miles away, no home help. Bread-

Vizita-piatră-de-mormânt

(părțile I & II din V)

Și-a întins mâinile, ridicând brațul stâng, care era moale, cu ajutorul brațului drept,
căutându-mi degetele. „Nu mă duc înapoi. Au să mă bage la azil.”

Ostracizat – un bătrân care primește pe toată lumea în casă – sigur e vorba de orgii,
de droguri. Actele de acuzare s-au răspândit în rețeaua socială, au intrat în dosarul lui.

Și uite că un tinerel, un prieten, l-a jefuit cât lipsea
i s-a transmis. Ce vor fura/ce țeastă vor crăpa după asta?

Dar cum să stai aici? E total nepractic: apartamentul este la periferie, o zonă săracă, aglomerată
cum să stai aici: doctorul e departe, n-are cine să te ajute în

line funds.

He'd be alone all day, friends rationed now by distance and doubt.

And you have no experience. He accepts this. Your lack of knowledge.

So many things you can't discuss because of it. How people interfere.

The prison freedom makes. How the minutes will unfold and stretch.

You don't anticipate the loss of wages from increasing skipped days
— too tired; too used to being cheated by employers to bother to explain.

Your own recently-divorced state of mind is not an issue.
Nor the subsequent baking of no cake (back when gas could gas).

casă. Sub limita subzistenței.

Singur toată ziua, prietenii limitați de distanță și neîncredere.
Iar eu nu am pic de experiență. Da, asta așa e, zice. Nu prea știi.

Din cauza asta, nici nu pot discuta prea multe. Cum se amestecă oamenii.
Ce închisoare poate fi libertatea. Ce lungi pot fi minutele.

Nu pot ști cât voi pierde la salariu din cauza zilelor lipsă
— prea obosită; prea deprinsă să fiu trasă pe sfoară de patron ca să merite să îi explic.

Nici nu intră în discuție starea mea de spirit, după divorțul recent.
Prin urmare nu vor fi prăjituri în cuptor (dar gazul va putea încă asfixia).

You talk about your grandmother. How much time he has.
How much less.
Still, he chooses you, and you – no dying before death – are
happy to accept.

A walk to seal the deal. Out and down. His weight, the
wheelchair, is familiar,
but, yes, it's good to know you're strong enough to push him
up the hill.

Vorbim despre bunica. Cât mai are el. Puțin, foarte puțin.
Dacă-l iau.
Și totuși, pe mine mă alege, iar eu – trebuie să se bucure de
câtă viață mai are – sigur, sunt de acord.

O mică plimbare să închidem discuția. Îmi e familiară
greutatea lui, scaunul cu roțile,
dar, da, e plăcut să văd că am putere să-l împing la deal.

II

'I'll be with you' you tell him, one deep day of promises and secrets,
holding his hands, knowing nothing can stop you from holding him then.

*The vet, having no words, looks sharply away again and readies the needle
while your two-year-old lurcher bitch cowers, her limbs and back shaking.*

*As always, she keeps glancing at you and ducking away. No attempt to run.
Even in those last know-what-but-don't-know-why moments, she dotes on you.*

*You cradle her hunched shoulders, scratch her skin until the shaking stops.
No more tension. You let her go. 'I'll wait for you' he whistles 'hss ss sss'.*

„Am să fiu cu tine”, îi spun într-o zi de promisiune și de taină gravă,
ținându-i mâinile într-ale mele, știind că nimic nu mă va putea împiedica să-l țin în brațe, atunci când –

*Veterinarul nu mai are cuvinte. Evitând să ți se uite în ochi, pregătește acul
cățelușă ta de doi ani, o cățelușă lurcher, se strânge, tremurând cu spate și lăbuțe cu tot.*

*Ca de obicei, la tine se uită și nu vrea să se apropie. Nu fuge.
Chiar în clipa aceea de știu-ce-dar-nu știu-de-ce, te iubește de nu mai poate.*

*O iei în brațe, îi mângâi umerii strânși, o scarpini până nu mai tremură.
Gata cu încordarea. O lași din brațe. „Te aștept”, fluieră, „ss ss sss”.*

Gran was their mistake. You were not to blame. If they had
diagnosed correctly,
you would have been there, instead of head-long rushing
hundreds of miles,

throwing your life in a case and buying a one-way ticket to
her recovery.
Three weeks they said. Wrong. And mother, father, you, had
all believed.

There'd be no Home, not in those pristine days of discipline
and deaf ears,
and it was you, you were the one who would be her
companion and her aid.

Sometimes, when panic wakes you, you hear her whimpering
in the night;
see her anxious and alone. It was a mistake, you want,
desperately, to tell her.

This is different. There is no distance. No life to pack. No
obstacle

Cu bunica a fost greșeala lor. Nu-i vina mea. Dacă puneau ca
lumea diagnosticul,
aș fi fost acolo, în loc să mă năpustesc de la sute de mile
depărtare,

cu viața într-o valiză, cumpărând un bilet, crezând în
însănătoșirea ei.
Trei săptămâni, au zis. Eroare. Și voi ați crezut: mama, tata,
tu.

Nu erau aziluri în acele zile, nu demult, zile de disciplină și
nepăsare,
așa că numai eu aveam să-i fiu tovarăș și sprijin.

Uneori, când mă trezește panica din somn, o aud scâncind în
noapte;
o văd speriată și singură. Vreau cu disperare să-i spun, A fost
o greșeală.

Acum e altceva. Nu mai e distanța aceea. Nu mai e vorba de o
întreagă viață. Nu e nicio piedică

to keeping this promise. When the time comes, you'll be with him.

And when they tell you things, you'll question every detail.
Take no chances.
It's believing that causes all the problems. You won't make that mistake again.

îmi voi ține promisiunea. Când îi vine vremea, am să fiu lângă el.

Iar dacă mi se vor spune una și alta, am să pun absolut totul la îndoială. Nu voi risca nimic.
Problemele apar atunci când te iei după ei. Greșeala aceea nu o voi repeta.

poem published in full in *Long Poem Magazine*, November 2016

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages
by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

